

**Verslag Reis naar GAZA van Harry Cock en Ingrid Rollema
van 13 mrt. t/m 18 mrt. 2010**

Doel van de reis was eindelijk weer een bezoek te brengen aan de Open Studio in Khan Younis en een peiling te doen voor de Rotterdamse afdeling van het NPK gekoppeld aan een bezoek bij de MA'AN Foundation voor Cordaid en een bezoek aan de YMCA in Gaza gecombineerd met een bezoek aan Theater Day Producties van Jan en Jacky Williams die een Theater huren op het terrein van de YMCA in Gazastad.

Bij Erez maar vijf minuten zitten wachten toen werden we al doorgelaten. Je weet niet wat je ziet. Je komt in een soort glimmende worstfabriek waar geen mensen zijn maar waar je helemaal geleid wordt. Griezelig. Ik dacht ze kunnen me hier tot worstjes herstructureren en niemand die het ooit zal weten! Na verdere controle ga je denk ik een km. lopen door een corridor van gaas in niemandsland met een rode vloer en veel hagedissen en buiten gaas prachtige vogeltjes. Vervolgens kom je aan de Palestijnse kant en word je onderzocht op alcohol. (Moest even uitleggen dat mijn parfum busje echt niet opgedronken werd.)

Jean stond te wachten en we reden via Marna House naar Khan Younis.

De Open Studio stond er stralend bij! Mooie werkstukken, goeie tekeningen, schoon en de voorraadkamer was goed gestructureerd en opgeruimd. We kregen een performance van een dekadans. Heel levendig, vol overgave. Abbit, de oorspronkelijke docent sport en dans was vervangen door een andere docent die zijn broer had kunnen zijn. Een heerlijke vrolijke voorstelling. De enige docent van de oude garde is Nihad aan de beeldende kant van de Open Studio en Mehmet bij de muziek. Iedereen is vervangen. De bibliotheek heeft veel meer boeken staat er ook goed bij en er werken drie mensen die zelfs redelijk Engels praten. Een hele fijne toegewijde sfeer. Ook de speltheek is uitgebreid ziet er ook onderhouden uit, netjes en wordt goed gebruikt. De volgende dag met de nieuwe lichting studenten kennis gemaakt maar dit was hun eerste lesdag en daar kan ik niet veel van zeggen. Ik heb hen de uitgangspunten en het waarom van de open studio verteld en Nihad de geschiedenis laten vertellen. Dit ging erg goed.

Wij hoefden niet veel te doen zij deden het zelf. Er wordt opgelet dat er een goed contact met het thuisfront is. Er zijn speciale klassen voor ouders. Wij hebben ook gezien dat ouders les kregen in omgaan en spelen met hun kind. Er worden ook regelmatig feestjes georganiseerd om "thuis" te betrekken bij de O.S. zoals b.v. Moederdag, Suikerfeest, einde van het schooljaar en meer van dat soort gelegenheden en zo. Volgens Jean is een groot probleem dat het een 'soort mode' is dat alles Psychosociaal moet zijn zodat andere projecten weer weg zakken die niet dat predicaat hebben maar soms gewoon medisch zijn of een andere, gewone gezonde andere insteek hebben.

De klacht bij alle organisaties en mensen die daarbij betrokken zijn is de volgende: Het grootste gedeelte van de donoren komen zelf aan met plannen die zij de organisaties willen laten uitvoeren. De organisaties worden zo afgehaald van hun corebusiness en gooien het kindje met het badwater weg. Voorbeeld. MA'AN is een Agrarische organisatie en werd gedwongen zich ook met community building bezig te houden. Met als gevolg dat daar waar ze geen kennis hadden hun energy weg liep. Het eigen doel in gevaar kwam en zij andere organisaties voor de voeten liepen. Nu heeft MA'AN dat uitgesproken en de deur dicht gedaan en alles nog eens overdacht. Wafa, dr. Jean en YMCA hadden dezelfde klachten. Met dit verschil dat Dr. Anton Shuhaiber en Issa Saba nergens op in zijn gegaan en gewoon hun eigen weg zijn blijven volgen. Maar het voorschrijven en initiëren van projecten waar men niet voor geëquipeerd is wordt overal als een groot probleem gevoeld.

Gesprek met Jean:

Airco: Jean heeft de prijs van 1 unit (€1000) opgegeven terwijl er vijf nodig zijn. 3 voor de bibliotheek en 2 voor de O.S.) Heb uitgelegd dat dit eigenlijk helemaal buiten de doelstelling van Hope ligt en gewoon privé geld van de leden is. Dus: "Of ze vindt een tweede unit voor de O.S. of ze stuurt het geld terug". Dit moet geregeld zijn voor de zomer. Voor de bibliotheek hadden ze nog drie units nodig.

In de bibliotheek van de faculteit, het gebouw naast de O.S., staan nu ook de boeken van dr. Fathi. De boeken zijn uit Cairo naar KY gekomen.

MOU: Voorts afgesproken dat de looptijd van de aanvraag twee jaar is en dat tussentijds ophogen problemen geeft. Niet doen.

Zomerkampen: Als ze komen met ideeën en bepaalde vaardigheden missen of een bepaalde input willen moeten ze komen met ideeën, voorstellen en gerichte vragen dan kunnen wij kijken welke kunstenaars c.q. artiesten wij kunnen proberen te sturen. De vraag ligt bij hen. Voorts stellen we het erg op prijs om met het team de artistieke structuur van de zomerkampen op te zetten. Zij wilde graag een zomer aan het strand. We hebben al zitten brainstormen over piraten etc. Hier hebben we heel toevallig nogal wat expertise liggen en goede contacten in Somalië.

Hamas: Aan Jean gevraagd of ze onder druk stond, of beïnvloed werd of er iets veranderd was. Ze zegt niet onder druk te staan wel hebben ze afgelopen jaar niet mogen adverteren voor de dependance van de universiteit in het gebouw van de PRCS. Hierdoor zijn er minder studenten dan men hadden gewild. Dit verbod is weer opgeheven. Er zijn een paar invallen geweest maar nu is het rustig. Dit geldt ook voor Theater Day Producties. Daar zijn in de afgelopen tijd vijf gedaan om te zien of jonge mannen en vrouwen niet gelijktijdig les krijgen.

Website: aan dokter Jean gevraagd de website in het Arabisch te vertalen. Zou een grote stap in de goede richting zijn. Wederom benadrukt dat onderricht in de Engels taal toch niet verkeerd is. Er zijn steeds minder mensen waar we ons toe kunnen verhouden! Betaal ze desnoods voor de lessen, stel iets in het vooruitzicht. Iets moet op dit vlak ondernomen worden.

Spaanse Rode Kruis: Er is een Spaanse beeldend kunstenaar en een Spaanse fotograaf die ook erg trouw zijn en die ook aanzetten tot goed werk van formaat, waar een andere denkrichting in naar voren komt. Ben erg blij met hun invloed. De afspraken of de beloftes die het SRK doet naar Jean komen ze niet echt na. Is daar wat aan te doen door het Nederlandse Rode Kruis? Voor Jean en ook voor Het Nederlandse Rode Kruis is het moeilijk plannen en werken zo. Steeds wordt er gedacht dat zij iets voor hun rekening nemen en dan veranderd het of zakt weg. Jammer want hun artistieke inbreng en werkdrijf is hartstikke goed en positief.

Algemene indruk van het gebied:

Vanaf Erez tot aan Gazastad staat geen boom meer, geen struik en geen huis. De oorlog heeft enorm ingegrepen. Het aantal ezelkarretjes is toegenomen kinderen slepen constant op de puinhopen met brokstukken, leggen die op karretjes om naar plekken te vervoeren om het te vermalen en te vermengen met schaarse nieuwe middelen. De bewapening van het beton probeert men weer recht te buigen om te hergebruiken. Harry en ik zijn bij de tunnels geweest in Rafah en Harry heeft zich in een tunnel laten zakken met een lier. In het Noorden en bij de grenzen zie je hele families in mens ontorende situaties wonen in tenten en kapotgeschoten bouwsels. Vier echtparen in één tent. Inhumanaan!

Dr. Anton Shuhaiber en Issa Saba hebben ons meegenomen naar het zwaar getroffen Noorden. Het is o.a. de YMCA die uit eigen middelen tenten heeft gebracht en voedsel en kleding heeft verstrekt. Hiervan doe ik graag mondeling verslag. Deze groep blijven toch mijn absolute helden en voorbeelden voor de mensen in Gaza. Uiteindelijk hebben we heerlijk thee gedronken in een aardbeiveld bij de grens met prachtige Palestijnse kleintjes. Je weet wel de mooiste van de wereld. Lekkerder aardbeien zal ik nooit meer eten.

Issa Saba en Dr. Anton Shuhaiber

Abu Issa

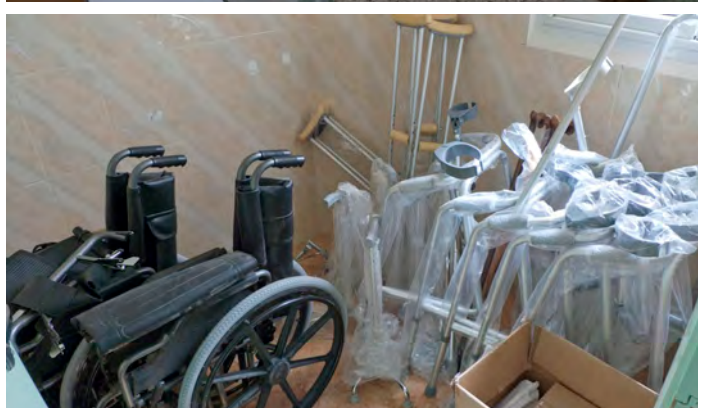

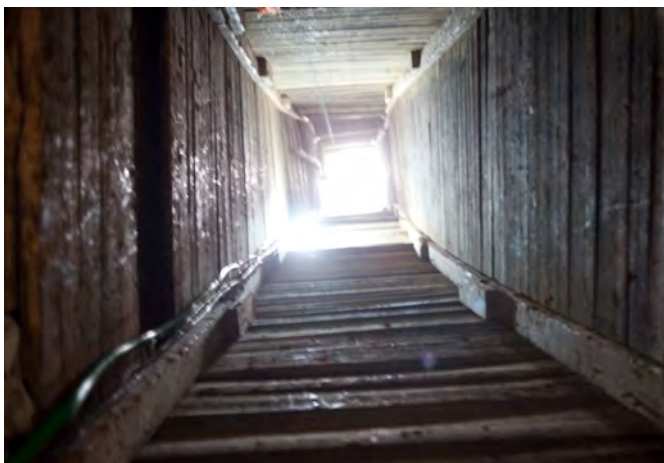
Voor Cordaid hebben we via de MA'An Foundation boeren bezocht die van hun land gebombardeerd zijn en verder boeren op de daken en in kleine hokjes in de kampen. Een wonderschoon project uitgevoerd door geslagen mensen die ik soms niet in de ogen durfde te kijken. Een prachtige man, waardig en intelligent die een groot boerenbedrijf had aan de grens maakt nu een doorstart op het dak van een betonnen gribus met 10 plastic kratten met groenten. Zelf wilde hij niet op de foto maar zijn zoontje van 10 deed de handelingen in zijn plaats. Vergeet niet te lachen was zijn advies aan zijn 'stand in'. Bij dit project hebben we Riekus heel erg gemist.

Voor NPK een Bezoek gebracht met dr. Akram aan de Wafa organisatie in Rafah. Hier worden mensen begeleid die niet meer zelfstandig kunnen lopen, in een rolstoel zitten en moeten leren zo veel mogelijk met hun handicap om te gaan. Voor mij was dit heel moeilijk in te schatten. Ik zag nog 5 rolstoelen in een doos. We hebben gesproken met een fysiotherapeute en zijn ook met haar op huisbezoek gegaan. Zij heeft 4 patiënten op een dag ieder 50 min. Plus vier maal 20 min. Om van het ene adres naar het andere te gaan. Dat komt bij mij op 4,4 uur en dan 20 min administratie. Er lopen drie van deze fysiotherapeuten. Ik geloof beslist dat er goed werk gedaan wordt maar hoe de € 50.000 van de kunstveiling van de NPK besteed wordt kan ik zo niet beoordelen. Ik heb ook geen lijsten gezien. Hier misten we Willem. Wel heeft dr. Akram ons meegenomen naar het wild west van de tunneleconomie. Alles komt door de tunnels. Ook heel veel motorfietsen. Prachtige dingen met veel chroom. De helft van de ongevallen in de ziekenhuizen komt nu van ongelukken met motoren.

Mensen die de tunnels graven blijven 12 uur onder de grond er zijn er honderden en er zijn nu al tunnels zo groot dat er een auto doorheen kan. Er ontstaat zo natuurlijk een raar soort mafia economie. Ik voelde me er wel heel prettig omdat ik zag dat iedereen het boven de grond erg naar z'n zin had er werd hard gewerkt en men had een doel. Tussen de middag kwamen opa's en kleinkinderen eten brengen. Het dodental ligt al op 150 kinderen en jonge mannen.

In Jeruzalem hebben we met Jan Willems van TDP en fotograaf en schrijver Geert van Kesteren gegeten. Die wisten te vertellen dat er nieuw water ontwikkeld was voor het waterkanon. Dit water stinkt enorm naar kots en als je daar mee nat gespoten wordt ga je enorm over je nek maar de lucht gaat niet van je lijf tenzij je 24 uur in een zoutbad gaat liggen. Iedereen die in jou buurt komt gaat ook spugen. Ik vraag me af zou je, je ook dood kunnen spugen? In de kranten in Nederland stond een foto met stenengooiende jongens i.v.m. de bouw van 1600 flats in Oost Jeruzalem. Volgens Geert en ook volgens ons waren er overal heel rustige en gedisciplineerde betogingen. In Gaza vrouwen en mannen gescheiden. De uitgedaagde stenengooiers waren in zo'n gering aantal dat het verkeer op de andere weghelft gewoon door reed. In relatie tot deze manier van berichtgeving hoorde ik voor het eerst van journalistieke emotieporno. Verder hoorde ik dat er in Afghanistan in een samenwerkingsverband tussen Israël en de VS geoefend wordt met het perfectioneren van kogels die gangen vacuüm trekken. Mensen die in de gangen zijn komen zo om door verstikking. Wat staat de tunnelbouwers te wachten?!

Harry heeft schitterende foto's gemaakt die zullen we t.z.t. allemaal te zien krijgen en ingezet worden op de website.

We hebben een intensieve reis gemaakt veel gezien en gehoord. De bevolking is geraakt de omstandigheden zijn weer slechter maar ik vind de mensen ook zelfbewuster. Het is net of ze meer uit hun slachtoffer rol zijn en het heft in eigen hand nemen.

Jullie begrijpen dat dit een kort en zakelijk verslag is maar dat we voor hetzelfde geld een avond vullend programma maken.

Om één ding ben ik eindeloos blij. De Open Studio staat er beter voor dan ooit en helemaal op eigen kracht! Eén ding kan ik niet verdragen, dat er zo veel prachtige mensen zo hun leven uit de handen geslagen worden is iets waar we ons voor moeten schamen.

There is something rotten in the State of Denmark!

22 maart 2010

Ingrid Rollema / Harry Cock

Theater Day Producties van Jan en Jacky Williams

